

Cursus Gemeente zijn

Zout & Licht Hilversum

Oscar Griffioen

Juni 2020

Les 10 Dynamiek 1 Aanbidding [CG-10]

Basis Teksten:

- Mat.5:13-14 "...jullie zijn het zout der aarde en het licht der wereld..."
- Mt.13:37-38 – "...de akker is de wereld..."

Onderdeel E – Dynamieken

Les 10 – Dynamiek 1 Aanbidding

Les 11 – Dynamiek 2 Opbouw

Les 12 – Dynamiek 3 Vermenigvuldiging

Les 13 – Leiderschap

Les 14 – Organisatie en Administratie

1. De eerste drie dynamieken van de gemeente

Hoe zijn aanbidding, opbouw en vermenigvuldiging met elkaar verweven?

Het is belangrijk dat we steeds voor ogen houden dit drievoudig doel van de gemeente: aanbidden, elkaar opbouwen en onszelf te vermenigvuldigen (individueel als discipel als wel als gemeente).

Deze drie dynamieken vatten alles van de gemeente samen en dekken alle geestelijke relaties.

We hebben relatie met

- God,
- Andere mensen die gered zijn,
- En de mensen die (nog) niet gered zijn.

Aanbidding kan niet worden gezien als een geïsoleerd doel dat los staat van de rest van ons leven; Deut.6:4-9.

Zie de connectie tussen aanbidding, opbouw en vermenigvuldiging in de volgende definities en het diagram daarop volgend:

Aanbidding is de herkenning van wie God is door de christen en zijn respons naar Hem toe.

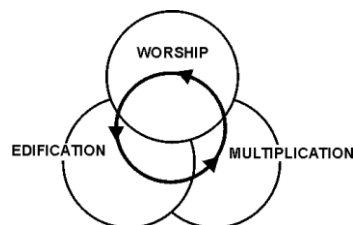
- Indien we ware aanbidders zijn zullen we vanuit aanbidding dienen naar de ander, dit leidt tot opbouw (edification).

Opbouw (edification) is de geestelijke bemoediging en instructie die christenen aan elkaar geven.

- Wanneer christenen elkaar opbouw in de Heer, vervullen ze de opdracht van God dat we elkaar moeten bemoedigen.
- De eenheid onder gelovigen, welke komt door een wederzijdse aanmoediging, is een getuigenis naar de wereld toe en bevordert evangelisatie.
- De manier waarop christenen met elkaar relatie aangaan en in elkaar leven inspreken beïnvloed en leidt tot vermenigvuldiging, cgl. Joh.13:34-35; 17:20-23.

Vermenigvuldiging is het proces waardoor het aantal gelovigen toeneemt doordat het evangelie wordt gedeeld – indien dit bijbels gebeurt zal het ook leiden tot toename in het aantal gemeenten.

- Vermenigvuldiging leidt tot het verheerlijken van God – lofprijs en aanbidding, 1Thess.2:9, 19-20.

2. Het definiëren van aanbidding

Wat is aanbidding?

Bij aanbidding wordt verwezen naar de relatie tussen God en de gemeente.

Zie de vijf metaforen van de gemeente:

Christus is het “Hoofd” van het lichaam, onze “bruidegom”, onze hoeksteen van het gebouw, onze Hogepriester terwijl wij de priesters zijn en onze Goede Herder.

De gemeente is *als* een tempel waar God aanwezig is en aanbeden wordt.

- Aanbidding is op zijn simpelst gezegd de respons van de gelovige aan God.
- Het is een respons van het hart aan God die zich openbaard.
- Praktisch gesproken is aanbidding een specifieke op God gerichte oriëntatie.

Dit respons – wat aanbidding is – neemt twee vormen aan:

- 1) Verering of onderwerping,
- 2) Activiteit of dienstbaarheid.

Aanbidding is dus zowel passief als actief:

- Er is een tijd dat we voor Hem staan in verering, in “aanbidding”,
- En er is een tijd om actief Hem te dienen.

A.. Aanbidding als Verering

Het eerste aspect van aanbidding als een respons aan God is de respons van verering.

Dit is de daad van

- Aandacht geven aan de persoon die God is,
- Mediteren over wie Hij is
- Voor Hem zijn (staan, knielen, liggen, zitten) in verwondering en ontzag.

--Ex.20:5 bevat een negatief gebod (aangaande de afgoden) met twee belangrijke woorden die met aanbidding te maken hebben:

“Je zal voor hen niet buigen noch hen dienen. Want Ik, de Heer uw God, ben een jaloers God.”

- Neerbuigen of jezelf neerleggen voor

- Dienen

--Joh.4:20-24

- "Proskuneo" – toekussen, een uiting en respons van liefde nadat je liefde ontvangen hebt!
- Aanbidding heeft ook te maken met het ontvangen van zijn liefde; "laat God van je houden"!
- Hij moet zich openbaren wie Hij daadwerkelijk voor jón is.
- *Daarom is aanbidding een respons en altijd persoonlijk – Je kan het niet van een ander leren.*
- Aanbidding komt vanuit het feit dat God openbaart wie Hij is; daarom dat aanbidding profetisch is. Het belang van de Heilige Geest die openbaart en onder ons is; verwachting hebben voor het spreken van God, 1Kor.2; 12; 14.
- Jezus openbaart hier in Joh.4 het ware karakter van aanbidding in NT-betekenis: Je kan God niet "bezitten" – het is een *respons* aan God.

B.. Aanbidding als Activiteit

Een Grieks woord dat even eens voor aanbidding wordt gebruikt in het NT is *latreia* en wordt vaak vertaald met "dienst" of "dienen". Oa. Rom.12:1.

- Hoewel het woord in de Grieks samenleving ten tijde van het NT louter werd gebruikt voor de "dienst" bij een altaar en dus heeft het te maken met "verering", is er zeker de suggestie in het woord *latreia* dat het gaat om "dienen als een geheiligde activiteit" in de wereld (samenleving, cultuur) vanuit een respons op wie God is op basis van de vernieuwing en transformatie van ons leven.

Deze activiteit van aanbidding komt dus voort vanuit het passievere "verering". Nadat we God vereert hebben en we veranderd zijn wegens die aanbidding, vloeit dienstbaarheid voort als levensstijl in de wereld.

NB. Indien we na aanbidding (verering) weer gewoon ons leven verder leven als daarvoor, moeten we ons afvragen of ons aanbidden echt was...!

- Je gaat meer lijken op dat wat je aanbidt.

- Aanbidding (verering) transformeert ons.

Het dienen – aanbidden als activiteit – omvat dus onze persoonlijke levensstijl welke Hem vereert.

- Aanbidding als levensstijl.
- Het omvat zowel activiteiten die we in de gemeente voor Hem en anderen doen als wel ons leven in de maatschappij (zout en licht zijn).
- Vgl. Hebr.13:10-16.

3. Het definiëren van Aanbidding (2)

We kunnen drie definities maken van aanbidding op basis van de drie manieren waarop aanbidding wordt geuit:

- 1) Aanbidding is de verering van God waarbij we onze geest tot Hem opheffen en op Hem alleen gericht zijn.
- 2) Aanbidding is een actieve respons aan God waarbij we Hem groot maken en uitbundig viëren wie Hij is en wat Hij doet – aanbidding die zich uit in lofprijs, zie in de psalmen “halleluja” (Prijs God!).
- 3) Aanbidding is het vereren van God in ons leven met en voor Hem, waarbij Zijn norm en karakter de inspiratie en standaard is voor ons dagelijks leven – ons doen en laten.

Het fundamentele idee van aanbidding is *herkenning* en *respons*.

- We herkennen wie God is in al zijn heerlijkheid en kracht,
- En we reageren daarop met een nederige verering van Hem
- En dat leidt tot een actief dienen van Hem.

Deze drie zijn onafscheidelijk van elkaar.

4. Samenkomen voor Aanbidding

- In Hand.2:46 en andere verzen zien we dat de vroege gemeente voor een tijdje bleef bij de OT-vormen van aanbidding.
- Maar wegens de zending onder de Heidenen en de toename van scheiding van de tempel en de synagogen, ontwikkelde de gemeente haar eigen vormen van aanbidding.

- Toch, zolang de tempel bleef bestaan, was dat zij voor de gemiddelde joodse christen de goede plaats om God te aanbidden, vgl. Hand.21:23-26; 24:17-18.

Welke vormen van aanbidding er waren in de vroege gemeenten is ontzettend vaag.

Van de weinige informatie die we hebben van Hand.20 (v.7) en 1Kor. (v.23vv.), kunnen we wel concluderen dat het Avondmaal centraal stond.

- Dat wil zeggen de fellowship met de Heer en elkaar.

De verschillen tussen de gemeente in Jeruzalem en de andere gemeenten, en ook wegens het missen van informatie, tonen het belang van de nadruk die wordt gelegd op *Functie* boven de *Vormen* waarvoor we kiezen.

De *Functie* en de principes die we in de Bijbel zien zijn onze richtlijnen, maar wanneer we kiezen voor een bepaalde *Vorm* waarin we het willen doen, dan dienen we ook te kijken naar de traditie (geschiedenis als "tweede lens") en de cultuur (de "derde lens") waarin we zijn als gemeente. (zie les 15 over de drie lenzen)

5. Orde van de dienst

Het organiseren van de aanbidding voor de zondagse dienst.

1) 1Kor.14 – maakt duidelijk dat *plannen* en *organiseren* noodzakelijk is.

- Paulus spreekt niet over het limiteren van het werk van de Heilige Geest...
- Integendeel, het tegenovergestelde is waar: Door chaos uit te sluiten, vleselijkheid te weren en te voorkomen dat we geleid worden door emoties en gevoel kunnen zorgen dat de Geest niet gehinderd, gedoofd en bedroefd wordt.
- De grote van de samenkomst zal bepalen hoeveel we moeten organiseren en plannen.

2) Culturele verandering door de geschiedenis heen:

- Vóór de Reformatie was de Rooms Katholieke kerk de plaats van aanbidding en het was geregeld rondom het Avondmaal (Aanbidding).

- De reformator Maarten Luther (1483-1546) (“de Schrift alleen,” “genade alleen wegens geloof”, “priesterschap voor alle gelovigen”) benadrukte de samenkomsten thuis en centraal kwam te staan: Onderwijs, de prediking (Opbouw).
- In de Moravische opwekking (1727), welke leidde tot de eerste wereldwijde protestante zendingsprojecten, werden gemeenten opgedeeld in kleinere groepen van maximaal 15 personen per groep; centraal stond: Evangelisatie en Zending (Vermenigvuldiging).

Begrijp: Alle 3 zijn goed en belangrijk – en we hoeven niet te kiezen voor één ten koste van een ander...!